

Αθήνα, 23.06.2025

Επίκαιρη Ερώτηση

Προς τον Υπουργό Ενέργειας και Περιβάλλοντος

Θέμα: Αποθήκευση CO₂ στον Πρίνο – Η επικίνδυνη απουσία δημόσιου ενεργειακού σχεδιασμού στο όνομα της «πράσινης» μετάβασης

Η υπόθεση της υπόγειας αποθήκευσης διοξειδίου του άνθρακα (CCS) στον Πρίνο αναδεικνύει με τον πλέον εύγλωττο τρόπο τον προβληματικό προσανατολισμό της κυβερνητικής ενεργειακής πολιτικής. Πρόκειται για ένα έργο που διαφημίζεται ως «πρωτοποριακή πράσινη τεχνολογία», αλλά στην ουσία υλοποιείται χωρίς στρατηγική προστασίας της κοινωνικής συνοχής, χωρίς επιστημονική τεκμηρίωση και χωρίς κοινωνική λογοδοσία. Άλλωστε, ο Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας έχει αναθεωρήσει προς τα κάτω τις προβλέψεις του για την εξέλιξη της τεχνολογίας CCS κατά 38%, καθώς η ανάπτυξη αποδοτικότερων τεχνολογιών, όπως το πράσινο υδρογόνο, περιορίζει τη χρεία αποθήκευσης CO₂. Η κυβέρνηση επιμένει σε μια αποσπασματική ενεργειακή μετάβαση, που ενώ περιορίζει τη συμμετοχή του λιγνίτη στο ενεργειακό μίγμα, δεν συνοδεύεται από συνεκτικό σχεδιασμό, ούτε από μακρόπνοη στρατηγική για την ενεργειακή αυτάρκεια και ασφάλεια. Αντιθέτως, επιλέγονται τεχνολογίες όπως το CCS, οι οποίες παρά τη «χαμηλού άνθρακα» προβολή τους, μπορεί να οδηγήσουν σε εκπομπές τοξικών ρύπων (λ.χ. διοξείδιο του θείου) και αιωρούμενων σωματιδίων, ενώ ελλοχεύει ο κίνδυνος ρύπανσης των υδάτων από διαρροές ή απόβλητα της διαδικασίας. Η επιλογή του Πρίνου γίνεται σε περιοχή με αυξημένη σεισμικότητα και γεωλογικές ιδιαιτερότητες, χωρίς ουσιαστική διαβούλευση με τις τοπικές κοινωνίες, χωρίς δημοσιοποιημένα στοιχεία περιβαλλοντικής παρακολούθησης και χωρίς πρόνοια για μια βιώσιμη δημόσια πολιτική. Η ενεργειακή μετάβαση πρέπει να είναι περιβαλλοντικά ασφαλής, κοινωνικά δίκαιη και δημοκρατικά σχεδιασμένη. Όμως όταν η πράσινη μετάβαση υλοποιείται αποκλειστικά από τις δυνάμεις της αγοράς και το κράτος περιορίζεται στον ρόλο του μεσάζοντα εταιρικών συμφερόντων, τότε οι επιπτώσεις αυτής της μετάβασης, όπως η μετακύλιση του κόστους στις λαϊκές τάξεις, η επιβάρυνση των τιμολογίων ενέργειας, η διάλυση τοπικών παραγωγικών δομών και η έλλειψη σχεδίου κοινωνικής

προσαρμογής, βαραίνουν δυσανάλογα τα χαμηλά και μεσαία κοινωνικά στρώματα, προσδίδοντας στην ενεργειακή πολιτική ξεκάθαρα ταξικό χαρακτήρα.

Κατόπιν αυτών, ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Ποια μέτρα έχει λάβει το Υπουργείο ώστε να διασφαλίζεται η επιστημονική επάρκεια, η γεωλογική ασφάλεια και η περιβαλλοντική βιωσιμότητα του έργου υπόγειας αποθήκευσης CO₂ στον Πρίνο, και γιατί συνεχίζεται η υλοποίησή του χωρίς δημόσια διαβούλευση και διαφανή επιστημονική αξιολόγηση;
2. Προτίθεται η κυβέρνηση να αναθεωρήσει τη στρατηγική της στον ενεργειακό σχεδιασμό, εγκαταλείποντας την πρόχειρη και μονομερή προσήλωση σε τεχνολογίες υψηλού ρίσκου όπως το CCS, και κατανοώντας ότι η τεχνολογία αυτή είναι ακριβή, αφού το έργο θα κοστίσει περί το 1δισ ευρώ, πόροι που εναλλακτικά θα μπορούσαν να διοχετευτούν στην μεταποίηση των τοπικών οικονομιών και την στήριξη της απασχόλησης με το μικρότερο δυνατό περιβαλλοντικό αποτύπωμα, και να υιοθετήσει ένα συνεκτικό σχέδιο δίκαιης μετάβασης που θα ενισχύει τις ΑΠΕ, θα προστατεύει το περιβάλλον και θα εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον αντί των αγορών;

Ο ερωτών βουλευτής

Αθανάσιος (Νάσος) Ηλιόπουλος

